

Posudek diplomové práce

Bc. Ondřeje Nováka

Nová fakulta architektury, Drážďany, Německo

zpracované v zimním semestru 2016/2017

Zadání diplomové práce a komentář k úkolu

Technická univerzita v Drážďanech vypsala studentskou architektonickou soutěž na novou budovu fakulty architektury ve stávajícím kampusu univerzity. Zadání vychází z podmínek soutěže, respektuje stavební program a umístění v areálu, kdy protáhlý pozemek na jedné straně sousedí s historickou budovou, na straně druhé navazuje na soudobou budovu a studentský park. Úkolem je navrhnout objekt pro soudobou výuku architektury při uvědomění si významu moderních pracovních metod, jejich prostorových nároků a funkčních vazeb a z toho vycházet při prostorovém a urbanistickém řešení.

Komentář k řešení

V první analytické fázi práce na diplomním projektu Ondřej Novák v několika kapitolách představuje

Drážďany, jejich architekturu historickou i soudobou, podrobně se zabývá historickým vývojem univerzitního kampusu a jeho proměnami ve 20. století a detailně dokumentuje funkční a urbanistické vazby v místě pro novou budovu architektury. Tato část by mohla být doplněna i graficky zobrazenými prostorovými vztahy v areálu, nejen fotodokumentací stávajícího stavu. Podrobně autor analyzuje stavební program, jeho prostorové a funkční nároky přehledně graficky dokumentuje.

Koncept vychází z podrobného studia různých principů architektonických škol, autor je rozebírá v úvodní esejí, vyjmenovává čtyři základní přístupy, charakterizuje jejich podstatu a na základě tohoto srovnání a vlastní zkušenosti se rozhoduje o podstatě řešení nejdůležitějšího prostoru pro výuku a vlastní studentskou práci, ateliérů. Z tohoto rozhodnutí potom vychází kompozice celého objektu, prostorové uspořádání a členění, vazby jednotlivých funkčních celků. Autor chápe školu architektury jako jakýsi nástroj, který umožní studentům jak poznání, tak vlastní praktickou činnost. Škola svým dispozičním, funkčním a prostorovým řešením se odkazuje na „stroj“ na architekturu, na pevnou linii podélné spojovací komunikace jsou navěšeny jednotlivé funkční celky. Toto uspořádání se potom odráží ve vnějším výrazu objektu, jasně je členěn, zřejmá je společná páteř komunikace a různě velké a členěné hmoty jednotlivých provozů. Tento princip usnadňuje i orientaci uvnitř budovy.

Umístění a tvarování objektu školy architektury respektuje funkční a prostorové vztahy v areálu a tvar pozemku, reaguje na topografii terénu, dobře využívá terénní rozdíl, půdorysné členění hmoty budovy reaguje na stávající vzrostlé stromy, které v největší možné míře zachovává. Logicky je umístěn vjezd na dvouproudou rampu do podzemních garáží, které svou kapacitou jsou dostatečné. Jako diskutabilní se mi jeví zásobovací příjezd z jižního veřejného prostranství, které je hlavní pěší promenádou, byť se jedná jen o příležitostnou obsluhu.

Dispoziční řešení je založeno na principu podélné linie spojovací a odpočinkové chodby, vnitřní páteře budovy, ze které jsou přístupné jednotlivé provozní celky. Evokuje ulici, kterou lze procházet, zastavit se na ní v místech s výhledem a z ní vstupovat do jednotlivých „domů“, samostatných částí budovy. Velkorysost tohoto prostoru má své opodstatnění, je to prostředí, které

přináší jako vklad specifickou atmosféru a prostorový zážitek a které odlišuje školu architektury od běžných budov. Logicky jsou umístěny dva vstupy, hlavní z veřejného prostranství v návaznosti na hlavní třídu a studentský z promenády na jižní straně a studentského parku.

Architektonický výraz objektu je v jednotě s deklarovaným konceptem, je jasně čitelná prosklená podélná hmota vnitřní komunikace a na ni navěšené pevné bloky. Hmota budovy graduje směrem k hlavní třídě Bergstrasse nejvyšším blokem administrativní části. Dialog spojovací vnitřní komunikace a pevných bloků provozních celků je podpořen materiálovým řešením, prosklené odlehčené plochy v kontrastu s cortenovým plechem obloženou pevnou hmotou bloků. Použití cortenu v sobě nese barevností odkaz na sousední historickou cihlovou budovu a přitom si zachovává soudobý výraz.

Členění fasády okny ve vztahu k půdorysům z mého pohledu přináší několik problémů, rozmístění oken a jejich velikost vycházející z výrazu fasád je někdy na úkor kvality vnitřního prostředí. Počítačové učebny jsou zcela bez oken, patrně by byla možná nějaká forma rozptýleného světla i při zachování vnějšího pevného výrazu bloku pc učeben. Velkorysé zastřešení třemi světlíky v nejvyšším podlaží, které jsou orientovány k severu, by skvěle fungovalo ve výtvarném ateliéru, který je na druhé straně chodby a ne v klasických učebnách.

Grafická část práce je velmi dobře zpracovaná, jasně dokumentuje autorův záměr. Výkresy jsou přehledné, textová část zřetelně objasňuje výchozí principy konceptu a vlastního návrhu, technická zpráva dostatečně popisuje konstrukční systém, materiálové řešení a tzb. Podrobně je dokumentován architektonický detail, vysvětlující popis je sice detailní, ale nepřehledný ve vztahu k výkresu, takže například navržený princip zastínění jižní fasády, tolik podstatný pro telenou pohodu v učebnách, lze objevit až po podrobném zkoumání.

Průběh práce a hodnocení

Diplomant pracoval na projektu samostatně, odpovědně a odevzdal projekt v požadovaném rozsahu, kvalitě a termínu.

Projekt je přesvědčivě zpracován, má jasný koncept, dobře je zvládnuto náročné a obsáhlé zadání, objekt je vhodně začleněn do struktury univerzitního kampusu a velmi dobře řeší jednotlivé provozy a jejich vzájemné vazby. Budova má nezaměnitelný výraz, který vychází z autorova konceptu.

Diplomní projekt Ondřeje Nováka splňuje požadavky zadání diplomové práce, přináší jasný a propracovaný koncept, který je komplexně a přesvědčivě dokumentován. Práci přijímám k obhajobě a i přes drobné výhrady a otázky navrhuji ohodnocení známkou:

A - výborně